

Η διατροφική επάρκεια της Ελλάδας σε μαλακό σιτάρι

*του Αθανάσιου Πετρόπουλου
Προέδρου ΓΕΩΤ.Ε.Ε. /
Παραρτήματος Πελοποννήσου & Δυτικής Στερεάς
Ελλάδας*

Η εισβολή των ρωσικών στρατευμάτων στην Ουκρανία έφερε στο προσκήνιο, μαζί με την ενεργειακή κρίση και ζητήματα που αφορούν στη διατροφική επάρκεια της Ευρώπης.

Το σιτάρι, είναι το βασικό προϊόν διατροφής στο βόρειο ημισφαίριο. Οι εξαγωγές σιτηρών της Ουκρανίας προς την Ε.Ε. αυξήθηκαν από 682 χιλιάδες τόνους το 2010 σε 15,9 εκατομμύρια τόνους το 2019, ενώ αντίστοιχα οι εξαγωγές για το καλαμπόκι που χρησιμοποιείται ως ζωοτροφή, από 533 χιλιάδες τόνους σε 14,3 εκατομμύρια τόνους. Η Ευρώπη βιώνει τη διατροφική απειλή του πολέμου.

Οι ετήσιες ανάγκες της χώρας είναι 900 χιλιάδες τόνοι μαλακού σίτου. Η εγχώρια παραγωγή καλύπτει μόλις το 10%, ενώ από τις εμπόλεμες χώρες, εισάγουμε περίπου το 40% των αναγκών μας.

Υπό αυτές τις συνθήκες προκύπτει η ανάγκη επανεξέτασης της διατροφικής μας επάρκειας.

Στη χώρα μας, αμέσως μετά τη λήξη του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, από τους γεωπόνους των γεωργικών εφαρμογών σχεδιάστηκε ο χάρτης των εγχώριων καλλιεργειών για την αποφυγή επισιτιστικής κρίσης. Και τα κατάφεραν. Η Ελλάδα πέτυχε μέσα σε μια δεκαετία να καλύψει με τη δική της παραγωγή τη διατροφή του πληθυσμού της.

Έκτοτε, σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον όπου τα γεωργικά προϊόντα διακινούνται ελεύθερα σύμφωνα με τους κανονισμούς του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, οι συνθήκες άλλαξαν. Η καλλιέργεια του σίτου δεν προσέφερε μεγάλα περιθώρια κέρδους στους αγρότες, την εγκατέλειψαν. Οι αλευροβιομηχανίες μπορούσαν να εισάγουν πολύ πιο φτηνό αλεύρι από τρίτες χώρες, το έκαναν. Οι καλλιεργητές έστρεψαν το ενδιαφέρον τους σε νέες οικονομικά πιο ελκυστικές καλλιέργειες.

Η 24η Φεβρουαρίου, άλλαξε τον τρόπο σκέψης της Ευρώπης. Στην Ε.Ε. ωριμάζει η ιδέα για κοινή άμυνα, κοινή εξωτερική πολιτική.

Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η μόνη κοινή πολιτική που εφαρμόζεται στην Ε.Ε. είναι η ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική). Υπό τις παρούσες συνθήκες οφείλει και αυτή να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα. Πρόσφατα αποφασίστηκε οι καλλιέργειες των σιτηρών να επιδοτηθούν και να ενταχθούν στο καθεστώς των συνδεδεμένων

ενισχύσεων. Εάν πραγματικά θέλουμε να ενισχύσουμε την καλλιέργεια θα πρέπει να προβλεφθεί και η κάλυψη μέρους του κόστους παραγωγής.

Τα αγροπεριβαλλοντικά μέτρα που εφαρμόζονται από την ΚΑΠ, προβλέπουν την υποχρεωτική δέσμευση εκτάσεων για αγρανάπαυση. Θα ήταν χρήσιμο οι εκτάσεις αυτές να αποδεσμευτούν ώστε να καλλιεργηθούν με σιτηρά.

Την τελευταία δεκαετία ζούμε σε ένα περιβάλλον κρίσεων. Η πρόσφατη υγειονομική κρίση με προβλήματα στις μεταφορές και στην εφοδιαστική αλυσίδα, εξάντλησε τα αποθέματα τροφίμων.

Ακόμα και αν αύριο τελείωνε ο πόλεμος στην Ουκρανία, οι καταστροφές που αφήνει, θα δυσκολέψουν πάρα πολύ τις ανοιξιάτικες σπορές. Υπολογίζεται ότι δεν θα παραχθούν για το 2022 τουλάχιστον 10 εκατομμύρια τόνοι σίτου.

Ο πόλεμος ανέδειξε το αυτονόητο. Οφείλουμε ως χώρα να υποστηρίξουμε τις καλλιέργειες που συμβάλλουν στη διατροφική μας αυτάρκεια και να παρακολουθούμε μεθοδικά τα αποθέματα τροφίμων.

Ο Λένιν παραμονές της Οκτωβριανής επανάστασης σημείωνε «χτες ήταν νωρίς, αύριο θα είναι αργά». Και για μας, προκειμένου να προλάβουμε την επερχόμενη επισιτιστική κρίση, Τώρα είναι η ώρα.